

virkelig kommer under grundig Overveielse, hvilke nærmere Bestemmelser for Fiskeriet der maatte være Trang til i det paagjældende Fiskevand, har Ministeriet i saa Henseende sluttet sig til Kommissionen, hvorved det kan forudses, at Vedtægten paa mange Steder i det Bæsentlige kun vil blive en Ojensagelse af Lovens Forskrifter. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorledes disse Vedtægter skulle tilvejebringes, da er det af Kommissionen foreslaaet, at vedkommende Amts- og Byraad skulde tage Bestemmelse om Indholdet af Vedtægterne, som dog skulde approberes af Ministeriet, medens efter Lovforslaget Afgjørelsen lægges i Ministeriets Haand. Denne Uoverensstemmelse mellem Kommissionens og Ministeriets Forslag staar i Forbindelse med den forskjellige Opfattelse, der har gjort sig gjældende paa et andet allerede omtalt Punkt. Naar nemlig Fjordfiskeriet, som Kommissionen har villet, forbeholdes de tilgrændsende Kommuner's Beboere, er det en nærliggende Konsekvens, at det overlades de vedkommende kommunale Bestyrelser at tage Bestemmelse om Vedtægternes Affattelse, saaledes at Ministeriets Virksomhed indskrænkes til at have Tilsyn med, at Vedtægterne intet Lovstridigt komme til at indeholde, og til at afgjøre omtvistede Punkter. Naar derimod Fiskeriet i Fjordene, som efter Lovforslaget, vedbliver som hidtil at være frit for Alle, turde dette lige saa naturligt have til Følge, at den endelige Bestemmelse om de særlige Regler, der skulle gjælde for de enkelte Bunde, toges af Ministeriet, der ogsaa lettest kan skaffe den fornødne Sagkundskab tilveje; det vil tillige herved opnaas, at der ved Siden af de særlige Bestemmelser, som de ejendommelige Forhold i den enkelte Fjord maatte medføre, bibeholdes en vis Ensartethed i Vedtægterne for sauntlige disse Bunde, hvilket under den givne Forudsætning, at Fiskeriet i Fjordene er frit for Alle, er af ikke ringe Interesse. Hertil kan endelig føies, at Kommissionen, som det fremgaar af Bemærkningerne til dens § 45, lægger en ganske særdeles Vægt paa Fjordfiskeriets Bestyttelse; om nu end ikke dens Forslag i § 45 toges tilbage, vil man dog være nærmest i Uoverensstemmelse med Kommissionens Tanke, naar de øvrige foreslaaede Bestyttelsesforanstaltninger blive saa kraftige som muligt, og dette vil i den her omhandlede Henseende formentlig bedst opnaas, naar Regjeringen tager Affattelsen af Vedtægterne i sin Haand. Derimod er det i sin Orden, at der indrømmes de kommunale Myndigheder en vis Medvirkning ved Vedtægternes Affattelse, idet Fiskeriet i den enkelte Fjord dog nærmest har en lokal Interesse, ligesom disse Myndigheder ogsaa maa forudsættes at raade over den fornødne Lokalkundskab.

§ 41 giver med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Vedtægterne skulle indeholde og hvorledes Tilsynet bliver at føre med deres Overholdelse, Regler, der i det Hele svare til de i Kommissionens § 49

foreslaaede. Det maa formentlig findes naturligt, at Lømmingerne til de i Paragrafen ommeldte Fiskerifogder, der skulle være til Medhjælp for Politimestrene ved det dem paahvilende Tilsyn med Vedtægternes Overholdelse, afholdes af de kommunale Kasser, af hvilke overhovedet Udgifterne til det underordnede Politipersonale udredes.

Til § 42. Med Hensyn til de fleste Bunde vil der selvfølgelig ikke kunne rejses nogen Tvivl om, hvorvidt de høre ind under dette Kapitel eller ikke, og man har derfor ikke fundet, at der var Anledning til at foreskrive Optagelsen af saadanne Fortegnelser som de i Kommissionens § 48 andet Stykke ommeldte. Derimod maa vistnok en Bestemmelse som den her foreslaaede om, hvorledes mulige Tvivl i saa Henseende blive at afgjøre, anses for nødvendig.

Til Afsnit II. Færskvandsfiskeri.

Til § 43. Som det fremgaar af Kommissionens Bemærkninger til dens §§ 53 og 54, har Kommissionen i disse Paragrafer kun villet udtale, hvad der antages at være den gjældende Ret med Hensyn til Udgangen til at drive Fiskeri i vore færste Bunde. Ministeriet har ikke fundet Anledning til i saa Henseende at foreslaa nogen Forandring, og Lovforslagets § 43 slutter sig derfor i alt Bæsentligt til Kommissionens Forslag, idet Afvigelserne kun ere at betragte som Redaktionsændringer.

§ 44 er ligeledes i det Bæsentlige stemmende med de i Kommissionens Forslagets §§ 55 og 56 optagne Regler.

§ 45 har i en noget fyldigere Form optaget den Bestemmelse, der findes i Kommissionens § 57 andet Stykke. I samme Paragrafs første Stykke har Kommissionen foreslaaet nogle Regler for, hvad der skal gjælde ved Sammenstød mellem Fiskeriet og andre Interesser i de fælles færste Bunde, hvilke Regler imidlertid som nærmest vedrørende Vandløbsreguleringen ere udeladte af Lovforslaget.

Til § 46. Kommissionen har enstemmig udtalt sig for Nødvendigheden af, at der fredes om vore vigtigste Færskvandsfisk, og den har ligeledes været enig i til den Ende at foreslaa visse almindelige Fredningstider for bemeldte Fiskearter, fra hvilke der kun i ringe Grad skal kunne afviges ved de nedenfor omhandlede vedtægtsmæssige Ordninger. Ministeriet har ikke fundet nogen Betænkelighed ved at tiltræde det i saa Henseende i Kommissionens § 58 fremsatte Forslag, forsaavidt angaar de Bunde, i hvilke Fjere ere berettigede til at drive Fiskeri; derimod har man ikke kunnet finde Anledning til med Kommissionen at foreslaa Fredningsbestemmelserne udvidede til ogsaa at omfatte de Bunde, i hvilke Fiskeriet tilhører Staten, idet der ikke har forekommet Ministeriet at være tilstrækkelig Grund til at stille Staten med Hen